

ner, at deres snæversynethed og egoisme alene kan brydes af de folkevalgte. At de såkaldte cand. polit-eksperter for titusinde gang har overset, hvordan restriktioner virker, skal ikke afskrække folketinget fra at gøre sin samfundspligt ved at vedtage det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Ikke blot den grasserende arbejdsløshedspest, men også den omstændighed, at Danmarks valutareserver er rekordstore, gør det ekstra let og ubetænkeligt for 1978-folketinget at sætte ind med løsning af denne opgave.

Hermed er selvfølgelig langt fra løst alle de tilfælde, hvor samfundsmagten gennem de sidste to

generationer har gennemtruffet socialdemokratis-memisundelsestænkning, som har fået den samfundsvigtige pengeformidling til at trives langt dårligere, end nødvendigt er.

Også på andre områder er langt større frihed socialt påkrævet for kreditformidlingsinstitutterne, men Fremskridtspartiet er – her som andetsteds – indstillet på at være med i den langsomme evolutionslinje, hvor man – når mere ikke øjeblikkeligt kan opnås – nøjes med at tage ét skridt frem ad gangen.

Som bilag 2 optrykkes et læserbrev fra Erhvervs-Bladet fra 3. oktober 1978.